

det har, at vort hele Forsvarsvæsen fuldstændigt ordnes, har givet efter, har dette ikke den Betydning, hverken for dette Things eller for Regjeringens Stilling, som hvis man havde givet efter, uden at der var saadanne høiere Hensyn tilstede. Medens jeg saaledes beklager, at Statsklassen er bleven bebyrdet her med en Udgift, som navnlig under Krigsforhold kan blive meget følelig, beroliger jeg mig dog ved den Tanke, at dermed er ikke al Evne til at møde for vidt gaaende Bestræbelser i den Retning, som her har gjort sig gjældende, særskilt for bestandig eller endogsaa tilintetgjort.

Krieger: Det falder vistnok ikke Noget her i Thinget ind at gjøre de ærede Medlemmer af Fællesudvalget nogensteds Betsidelse med Hensyn til den Form, hvori Lovforslaget nu foreligger, og det var vistnok heller ikke det Medlems Mening, som før udtalte sig om denne Gjenstand (Lehmann: Nei!). Thinget har i denne Sag heelt igjennem fulgt den høitærede Krigsminister, og derfor han havde foretrukket, at Lovforslaget var blevet liggende uafgjort, saa holder jeg mig overbeviist om, at Landsthinget ogsaa i saa Henseende vilde have fulgt ham. I den Henseende troer jeg altsaa, at Landsthingets Affendinge til Fællesudvalget have stillet sig paa det Punkt, hvorpaa Thinget har staaet heelt igjennem. Jeg skal ogsaa nu for mit Vedkommende følge den af den ærede Minister anviste Vej ligesom ved de tidligere Afstemninger i denne Sag, men jeg troer, det bør fremhæves, at det er en meget bethdelig Indrømmelse, der i dette Tilfælde gjøres baade den høitærede Minister og det andet Thing; thi der er her ikke Spørgsmaal om en fra Landsthingets Side foretagen Forhøielse, som vi opgibe, men der er Spørgsmaal om at opgive den unægtelig langt mindre vidtgaende Fordring at modsætte sig en Forhøielse, som Regjeringen selv ansaae for uhenftsmæssig; og den største Betydning ligger efter min Mening endda ikke i den finansielle Side af Sagen — skjøndt det ogsaa forsaavidt kan være misligt nok —, men Betydningen ligger væsentlig i, at der under Forhold som disse paa tvinges, om jeg saa maa sige, Ministeren en høiere Lønning for Soldaterne end den, Re-

gjeringen havde anseet for den rigtige. Jeg vil ikke paatage mig nogensteds Betsidelse af den fremtidige Betsidning heraf, men det er umiskjendeligt, at det er en alvorlig Sag, og at det er et alvorligt Offer, som gjøres efter den høitærede Krigsministers Ansættelse. Om og hvorvidt dette kunde være undgaaet, hvis Sagen var bleven tagen paa en nogen anden Maade, anseer jeg det ikke for passende videre at indlade mig paa.

Da Ingen yderligere begjærede Ordet, sluttedes Forhandlingen, og man gik til Afstemning, hvorved Lovforslaget (see Tillæg A. Sp. 3385 ff.)

vedtoges eenstemmig med 40 Stemmer.

Formanden: Lovforslaget skal nu blive tilskillet Conseilpræsidenten; der skal derhos blive givet Formanden i det andet Thing Meddelelse om Sagens Udfald her i Thinget.

Forinden jeg opgiver Dagsordenen for næste Møde, skal jeg gjøre opmærksom paa, at der deels før og deels under Mødet er blevet omdeelt: Erklæring fra det i Anledning af „Forslag til Lov om en Indkomsskat“ og „Forslag til Lov om en overordentlig Skat for Tidsrummet fra 1ste April 1867 til 31te Marts 1869“ nedsatte Fællesudvalg. Jeg agter at foreslaae Thinget at foretage den ene af de to Handlinger af denne Sag ekstraordinært.

Jeg skal herefter opgive Dagsordenen for næste Møde. Næste Møde er iaften Kl. 7^{1/2}. Dagsordenen vil da være:

Eventuelt: Enefte Behandling af:

Fællesudvalgets Indstillinger angaaende:

Forslag til Lov om en overordentlig Skat for Tidsrummet fra 1ste April 1867 til 31te Marts 1869

samt af selve dette Lovforslag.

Mødet hævet Kl. 3^{3/4}.